Súd:	Okresný súd Bratislava II
Spisová značka:	16C/98/2009
Identifikačné číslo súdneho spisu:	1209205778
Dátum vydania rozhodnutia:	25. 05. 2010
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Katarína Fakanová
ECLI:	ECLI:SK:OSBA2:2010:1209205778.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava II v Bratislave, v právnej veci navrhovateľa L.. C. Z., nar. X. X. XXXX, bytom F. X, V., proti odporcovi v 1. rade : SR- Ministerstvo vnútra SR, Drieňová 22, Bratislava, v 2. rade SR - Ministerstvo práce, sociálnych vecí a rodiny SR, Špitálska 4, Bratislava, o náhradu škody spôsobenej nezákonnými rozhodnutiami orgánov verejnej moci a nesprávnym úradným postupom týchto orgánov v sume 3.970,59€

r o z h o d o l :

Odporca v 1. a 2. rade sú p o v i n n í zaplatiť navrhovateľovi spoločne a nerozdielne nemajetkovú ujmu 3.000 €, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Vo zvyšnej časti súd návrh z a m i e t a .

Súd n e p r i z n á v a žiadnemu z účastníkov právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Návrhom doručeným súdu dňa 29. 4. 2009 sa navrhovateľ domáhal náhrady škody vo výške 3.970,- €, výšku tejto náhrady upravil podaním zo dňa 3. 6. 2009 na 3.638,65€ s 8,5% úrokmi od 16.10.2008 do dňa zaplatenia. Náhrada škody ktorej sa navrhovateľ domáha mu mala vzniknúť v dôsledku nezákonných rozhodnutí orgánov verejnej moci a nesprávnym úradným postupom týchto orgánov. Svoj návrh odôvodnil tým, že dňa 25. 9. 2004 podal na Krajskom úrade v Bratislave žiadosť o vydanie osobitného označenia vozidla, prepravujúceho ťažko zdravotne postihnutú osobu, pričom držiteľom tohto označenia bol aj pred tým, než bolo potrebné podať si novú žiadosť. Bývalý Krajský úrad ho s poukazom na smernicu Ministerstva vnútra SR č. SVS-218-2004/05792 odkázal s jeho žiadosťou o označenie vozidla na príslušný Úrad práce sociálnych vecí a rodiny.

Dňa 28. 9. 2004 navrhovateľ zaslal Úradu práce sociálnych vecí a rodiny na predpísanom tlačive žiadosť o vydanie osobitného označenia vozidla v ktorej výslovne uviedol, že nežiada o peňažný príspevok, ten mu však rozhodnutím č. 4/soc. 2004/1907-2/Chr zamietol žiadosť o poskytnutie peňažného príspevku.

V odvolaní voči rozhodnutiu Úradu práce sociálnych vecí a rodiny opäť navrhovateľ odvolací orgán - Ústredie práce , sociálnych vecí a rodiny v Bratislave upozornil, že peňažný príspevok nežiada, no ten rozhodol dňa 18.2.2005 rozhodnutím pod č. 8824/2004-OPPK-Bo o zamietnutí jeho odvolania z dôvodu, že mu peňažný príspevok neprináleží. Navrhovateľ voči rozhodnutiu Ústredia práce sociálnych vecí a rodiny podal žalobu na Krajský súd v Bratislave, ktorý pod číslom konania 1S 89/05-19 rozhodol o zrušení rozhodnutia Ústredia práce sociálnych vecí a rodiny a zaviazal Ústredie práce sociálnych vecí a

rodiny, aby navrhovateľovu žiadosť postúpil na meritórne rozhodnutie Krajskému úradu ako príslušnému orgánu na konanie vo veci o pridelenie špeciálneho označenia vozidla.

Krajský úrad rozhodnutím zo dňa 7.2.2006 č. OVVS-527/2006 BAR prerušil konanie no na základe stanoviska Generálnej prokuratúry č. VI/2Gd 3073/06-20zo dňa 5.6.2006 a protestu Krajskej prokuratúry v Bratislave zo dňa 11.9.2006 č. Kd 3076/06 Krajský úrad formálne, nie však materiálne pokračoval v konaní, pričom neskôr, bez akéhokoľvek posudku týkajúceho sa predmetu žiadosti rozhodnutím zo dňa 3.10.2006 č. OVVS-527/2006/BAR konanie zastavil, toto rozhodnutie Ministerstvo vnútra ako odvolací orgán dňa 15.12.2006 zrušilo rozhodnutím pod číslom 218-2006/08456 no Krajský úrad respektíve Obvodný úrad vo veci nekonali. Krajský úrad dňa 16.10.2006 konanie vedené pod číslom OVVS-527/2006/BAR, ktoré bolo v tom čase zastavené vydal rozhodnutie, ktorým žiadosť navrhovateľa zamietol a následne Ministerstvo vnútra v konaní pod č. 218-2006/08456 dňa 6.12.2006 jeho odvolanie zamietol. Krajský súd v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. 1S/62/2007 rozsudkom zo dňa 7.2.2008 rozhodnutie Ministerstva vnútra zrušil s odôvodnením, že rozhodnutie je nepreskúmateľné, nakoľko osobitné označenie vozidla nie je sociálnou službou ani príspevkom. Ministerstvo vnútra následne rozhodnutím č. SVS-233033-2008/03699-5 zo dňa 21.4.2008 rozhodnutie Krajského úradu zo dňa 16.10.2006 zrušilo.

Navrhovateľ po zrušení krajských úradov a presune kompetencií zaslal dňa 27.11.2007 na Obvodný úrad v Bratislave lekársky nález v ktorom prof. Y.. L.. V., Y..F.., výslovne odporúčal vydanie osobitného označenia vozidla, obvodný úrad však konanie rozhodnutím č. OVVS 28374/2007/GRS dňa 28.12.2007 prerušil a následne rozhodnutím číslo OVVS 7942/2008/GRS dňa 6.2.2008 konanie zastavil. Navrhovateľ sa voči rozhodnutiu o zastavení odvolal na Ministerstvo vnútra, rozhodnutím č. SVS-233003-2008/03699 zo dňa 10.4.2008 rozhodnutie Obvodného úradu o zastavení konania zrušilo a samo ministerstvo konanie zastavilo. Voči tomuto rozhodnutiu podal navrhovateľ žalobu na Krajský súd v Bratislave a ten rozsudkom pod sp. zn. 1S 84/2008 zo dňa 2.4.2009 rozhodnutie Ministerstva vnútra zrušil a vrátil ministerstvu na ďalšie konanie.

Obvodný úrad v Bratislave dňa 17.9.2008 navrhovateľovi vydal preukaz osobitného označenia vozidla vezmúc do úvahy nález Y.. V., Y..F., nakoľko nemohli získať od posudkovej komisie sociálnych vecí posudok, týkajúci sa osobitného označenia vozidla.

Navrhovateľ si vyčíslil škodu, ktorá mu vznikla počas štyroch rokov počas ktorého bol obmedzený v používaní svojho motorového vozidla v uplatnenom nároku 638,65€ ktorý pozostáva z nároku vo výške 431,52 € (13.000,-Sk) za používanie taxislužby, 207,13 €

(6.240,-Sk) titulom približných nákladov synovca na použitie jeho motorového vozidla, keď navrhovateľa prepravoval. Navrhovateľ si ďalej uplatnil 3000€ titulom nemajetkovej ujmy ktorá mu vznikla v dôsledku štyroch rokov trvajúcich prieťahov v konaní, počas ktorých bol obmedzený na svojich právach najmä pri bežných úkonoch ako sú nákupy, návštevy opravovní ako aj sebarealizácii v rámci spoločenskej a kultúrnej činnosti, či návštev lekárov. Navrhovateľ si uplatnil aj úrok vo výške 8,5% zo sumy 3.638,65€ teda z celkovej náhrady škody od 16.10.2008 do dňa zaplatenia.

Odporca v prvom rade žiadal tunajší súd návrh navrhovateľa v plnom rozsahu zamietnuť a to na základe ustanovenia § 21 ods.4 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len Osp.), podľa ktorého za štát pred súdom koná štátny orgán v rozsahu pôsobnosti ustanovenej osobitými predpismi alebo právnická osoba , ktorá je oprávnená podľa osobitého predpisu. Z obsahu návrhu mal odporca 1 za preukázané, že navrhovateľ si uplatnil náhradu škody a nemajetkovú ujmu podľa zákona 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov. Podľa §4 uvedeného zákona mal odporca 1 za to, že že orgánom konajúcim v mene štátu je ministerstvo alebo iný orgán štátnej správy, ktorá patrí do pôsobnosti tohto ministerstva alebo toho ústredného orgánu štátnej správy a aj keď ide o škodu , ktorá vznikla pri výkone štátnej správy , ktorá bola prenesená na územnú samosprávu podľa osobitého predpisu. Zákonom č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke, ktorý nadobudol účinnosť 1.2.2009, bolo vydávanie osobitých označení

parkovacieho preukazu zverené do pôsobnosti úradu práce sociálnych vecí a rodiny, teda Ministerstvo vnútra v tomto prípade nie je pasívne legitimovaným subjektom.

Odporca v druhom rade sa k návrhu navrhovateľa vyjadril, že nie je ústredným orgánom štátnej správy, ktorý je oprávnený konať v mene Slovenskej republiky v tejto veci, keďže v predmetnom období podľa § 109 zákona č. 315/1995Z.z. o premávke na pozemných komunikáciách boli príslušnými na rozhodovanie Ministerstvo vnútra S.R., obvodné úrady v sídle kraja a obvodné úrady, pričom obvodný úrad v sídle kraja nielen vydával preukazy osobitného označenia vozidiel ale aj viedol ich evidenciu. Odporca v druhom rade tak po námietke svojej pasívnej legitimácie v spore žiadal súd, aby konanie voči nemu zastavil. Odporca 2 taktiež namietol výšku uplatnenej náhrady majetkovej aj nemajetkovej ujmy a žiadal o výsluch navrhovateľa.

Súd v konaní vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov a výsluchom svedka C. ako aj oboznámením sa s listinnými dôkazmi - Žiadosťou navrhovateľa zo dňa 27.9.2007 o vydanie parkovacej nálepky na tlačive Žiadosti o poskytnutie peňažného príspevku Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny, Posudok Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny o posúdení miery zdravotného postihnutia a jeho sociálnych dôsledkov číslo spisu 2004/1192/Lad, Odvolanie navrhovateľa proti rozhodnutiu Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny č. 4/Soc.2004/19097-2/Chr ako aj proti posudku č. 2004/1192/Lad, ktorý bol podkladom pre príslušné rozhodnutiu, Rozsudkom Krajského súdu v Bratislave pod č. konania 1S/ 89/2005-19, Oznámenie Generálnej prokuratúry zo dňa 5.6.2006 pod č. konania VI/2Gd3073/06-20, rozsudkom Krajského súdu v Bratislave 7.2.2008 pod č. konania 1S/ 62/2007-32, rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo dňa 2.4.2009 pod č. konania 1S/ 84/2008-17, rozhodnutím Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Bratislave zo dňa 2.11.2007 pod sp. zn. 2007/871BS, kópiou preukazu osobitného označenia vozidla Ev. č. 067165 vydaným obvodným úradom v Bratislave dňa 17.9.2008, listom Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny S.R. zo dňa 29.4.2009.

Z výpovede navrhovateľa súd zistil, že žiada aby súd uložil povinnosť odporcovi v prvom a druhom rade povinnosť zaplatiť mu náhradu škody vo výške 3.638,65€ s úrokom z omeškania vo výške 8,5% ročne - dvojnásobok diskontnej sadzby NBS ku dňu 16.10.2008, teda od dátumu, kedy bol odporca 1 na náhradu škody vyzvaný až do zaplatenia ako aj trovy konania.

K veci ďalej uviedol, že osobou s ťažkým zdravotným postihnutím je od roku 2003, kedy mu bol vydaný aj preukaz, ktorý ho oprávňoval používať osobitné označenie vozidla, toto označenie mu bolo vydané Zväzom invalidov, následne však bolo dovtedajšie označenie zrušené zákonom a nové mal vydávať príslušný Krajský úrad. Navrhovateľ doručil krajskému úradu žiadosť o osobité označenie vozidla avšak ten ho so žiadosťou odkázal na Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny, kde podal žiadosť dňa 28.9.2004.

Navrhovateľ uviedol, že od roku 2004 do roku 2008 používal svoje auto len príležitostne pri ceste na chatu. Inak bol obmedzený v jeho používaní, nakoľko nemohol zastaviť kdekoľvek s autom a ísť hľadať toaletu, ktorú akútne potrebuje navštíviť do niekoľkých minút v dôsledku odobratej prostaty. Vzhľadom na jeho častý problém s močením a obmedzením v používaní vlastného auta navrhovateľ využíval služby taxíkov ako aj pomoc synovca asi tak raz mesačne, keď potreboval spraviť väčší nákup, alebo zaniesť nejaký spotrebič do opravy. Synovcovi za odvoz neplatil, ale raz za čas mu kúpil benzín do jeho auta, celkovo sumu, ktorú synovcovi za benzín poskytol odhadol na 6.500,-Sk, pričom bližšie ju doložiť nevedel. Za využívanie služieb taxislužby za obdobie, rokov 2004 až 2008 zaplatil odhadom 13.000,-Sk, no bližšie túto sumu nevedel špecifikovať, ani doložiť účtovnými dokladmi.

Navrhovateľ si vyčíslil sumu nemajetkovej ujmy odhadom na 3.000,-€ a tá mu vznikla v dôsledku nezákonnej smernice Ministerstva vnútra v dôsledku čoho vznikol negatívny kompetenčný konflikt medzi krajskými úradmi a Úradmi práce, sociálnych vecí a rodiny. Počas štvorročného obdobia, prieťahov v konaní a nezákonných rozhodnutí, počas ktorých nemohol používať svoje vlastné motorové vozidlo a bol obmedzený v osobných záľubách.

Z výpovede odporcu v prvom rade uviedol, že žiadne z rozhodnutí, ktoré bolo vydané v súvislosti požiadavkou navrhovateľa nebolo meritórne a neexistuje príčinná súvislosť medzi takýmto rozhodnutím a škodou, ktorú si navrhovateľ uplatnil. Odporca 1 k veci uviedol, že v čase, keď navrhovateľ žiadal o vydanie osobitného označenia vozidla, toto označenia oprávňovalo len k možnosti zastavenia na nevyhnutne dlhý čas na miestach, kde bol zákaz státia, čo znamená, že navrhovateľ nemal dôvod používať iné motorové vozidlá a škoda mu tak nemohla vzniknúť a navrhovateľ nepreukázal závažné následky v jeho súkromnom a spoločenskom živote do tej miery ako to vyžaduje zákon.

Z výpovede odporcu 1 súd zistil, že odporca 1 má za to, že na strane Ministerstva vnútra Sr k prieťahom v konaní nedošlo, nakoľko prvé rozhodnutie bolo vydané 16.10.2006 a konanie bolo zastavené 6.12.2006, následne bol spis postúpený súdu a ten rozhodol až 7.2.2008, pričom rozhodnutie ministerstva o zastavení konania zrušil, no toto rozhodnutie nevidel a preto mu dôvody pre ktoré bolo rozhodnutie Ministerstva vnútra zrušené nie sú známe avšak po následnom postúpení zo súdu na Okresný úrad dňa 21.4.2008 bolo o veci navrhovateľa rozhodnuté dňa 17.9.2008, teda odporca 1 má za to, že prieťahy vznikli na strane súdu.

Odporca 1 namietol svoju pasívnu legitimáciu vzhľadom na prechod kompetencií na Ministerstvo práce, sociálnych vecí a rodiny zákonom č. 447/2008.

Odporca 2 na súdnom pojednávaní opätovne namietol svoju pasívnu legitimáciu, nakoľko k prechodu kompetencií došlo až 16.1.2009 zákonom č. 8/2009 a k údajnému protiprávnemu konaniu došlo v čase 25.9.2004 až 17.9.2008, kedy kompetenčne odporca 2 vydávanie preukazov nezastrešoval. Žiadosť navrhovateľa na Úrad práce sociálnych vecí a rodiny bola ručne dopisovaná a rozhodnutie úradu, ktorým žiadosť navrhovateľa o príspevok na prepravu zamietnutá vychádzalo z posudku, ktorý hovoril, že navrhovateľ nie je odkázaný na individuálnu dopravu.

Odporca 2 ďalej uviedol, že navrhovateľ nebol svojím postihnutím obmedzený vo využívaní verejnej MHD a miesto bydliska navrhovateľa je natoľko sanované sieťou obchodov, že vôbec pritom nemusel využívať auto, okrem toho odporca dva poukázal nato, že navrhovateľ v konaní nepreukázal ani bločky od benzínu pre synovca ani doklad o použití taxislužby, čím nepreukázal výšku uplatnenej náhrady škody ani vzniknutej nemajetkovej ujmy.

Z výpovede svedka Ing. U. M. súd zistil, že svedok a o problémoch

s akútnym močením navrhovateľa- svojho strýka vie z tohto dôvodu mu vypomáhal tak, že ho vozil, kam strýko potreboval, z dôvodu, že keď strýko potreboval zastať a nájsť toaletu on sa mohol postarať o vozidlo. Počas obdobia rokov 2004 až 2008 vozieval navrhovateľa do vzdialenejších obchodov, keď si potreboval navrhovateľ spraviť väčší nákup, alebo do opravovní spotrebičov, za to, že strýka vozil, mu strýko tak zhruba dvakrát do roka preplatil natankovaný benzín do jeho auta.

Zo Žiadosti navrhovateľa zo dňa 27.9.2007 o vydanie parkovacej nálepky na tlačive Žiadosti o poskytnutie peňažného príspevku Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny súd zistil, že navrhovateľ ručne vypísal, že žiada o nálepku na parkovanie na o finančný príspevok.

Z Posudku Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny o posúdení miery zdravotného postihnutia a jeho sociálnych dôsledkov číslo spisu 2004/1192/Lad mal súd za preukázané, že mu Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny nenavrhol kompenzáciu na prepravu motorovým vozidlom, ani nenavrhuje kompenzáciu v oblasti komunikácie so sociálnym prostredím, nenavrhol mu kompenzáciu ani v oblasti nevyhnutných životných úkonov a nevyhnutných prác v domácnosti a v dôsledku zdravotného postihnutia mu nevznikajú žiadne zvýšené výdavky a tak mu kompenzácia nebola navrhnutá.

Z odvolania navrhovateľa proti rozhodnutiu Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny č. 4/ Soc.2004/19097-2/Chr ako aj proti posudku č. 2004/1192/Lad, ktorý bol podkladom pre príslušné rozhodnutiu, súd zistil, že navrhovateľ uviedol, že o žiadny peňažný príspevok nežiadal a žiadal len o vydanie parkovacej nálepky.

Z rozsudku Krajského súdu v Bratislave pod č. konania 1S/ 89/2005-19 súd zistil, že Krajský súd v Bratislave rozhodnutie Ústredia práce sociálnych vecí a rodiny č. 8824/2004-OPK ako aj rozhodnutia Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny č. 4/Soc.2004/19097-2/Chr zrušil a vrátil na ďalšie konanie, z dôvodu, že predmetnými rozhodnutiami nebola dotknutá žiadosť navrhovateľa o osobité označenie vozidla..

Z oznámenia Generálnej prokuratúry zo dňa 5.6.2006 pod č. konania VI/2Gd3073/06-20súd zistil, že po preskúmaniu zákonnosti rozhodnutia Krajského úradu v Bratislave v konaní o vydanie vydanie osobitého označenia vozidla bola vec vrátená krajskej prokuratúre s pokynom na doplnenie.

Z rozsudku súdu v Bratislave 7.2.2008 pod č. konania 1S/ 62/2007-32, súd zistil, že krajský súd zrušil rozhodnutie Ministerstva vnútra SR č. 218-2006/08456/002 a vec mu vrátil na ďalšie konanie z dôvodu nepreskúmateľnosti pre nezrozumiteľnosť alebo nedostatok dôvodov.

Z rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo dňa 2.4.2009 pod č. konania 1S/ 84/2008-17, súd zistil, že krajský súd zrušil rozhodnutie Ministerstva Vnútra SR č. SVS-233003-2008/03699 z dôvodu nezákonnosti a nepreskúmateľnosti pre nezrozumiteľnosť alebo nedostatok dôvodov

Z rozhodnutia Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Bratislave zo dňa 2.11.2007 pod sp. zn. 2007/871BS, súd zistil, že navrhovateľ bol Úradom práce sociálnych vecí a rodiny uznaný za občana s ťažkým zdravotným postihnutím s mierou funkčnej poruchy 50%.

Z kópie preukazu osobitného označenia vozidla Ev. č. 067165 vydaným obvodným úradom v Bratislave dňa 17.9.2008, súd zistil, že navrhovateľovi bol dňa 17.9.2008 vydaný preukaz osobitného označenia vozidla.

Z listu Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny S.R. zo dňa 29.4.2009 súd zistil, že bolo oznámené navrhovateľovi, že Ministerstvo vnútra S.R. ako aj Ministerstvo práce, sociálnych vecí a rodiny odmietli odškodniť navrhovateľa.

Podľa § 13 ods. 1,2,3, Občianskeho zákonníka má fyzická osoba právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jej osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby jej bolo dané primerané zadosťučinenie.

Podľa § 13 ods.2 Občianskeho zákonníka pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jej vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.

Podľa § 13 ods,.3 Občianskeho zákonníka výšku náhrady podľa odseku 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.

Podľa § 3 ods.1 zákona č. 514/2003 Z.z. O zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení účinnom do 31.12.2008 Štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti

toho zákona, pri výkone verejnej moci spôsobenej a/ nezákonným rozhodnutím, b/ nesprávnym úradným postupom.

Podľa § 4 ods.1 písm. c/ č. 514/2003 Z.z. O zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení účinnom do 31.12.2008 ministerstvo alebo iný ústredný orgán štátnej správy, ak škoda vznikla pri výkone verejnej moci v oblasti štátnej správy, ktorá patrí do pôsobnosti tohto ministerstva alebo tohto ústredného orgánu štátnej správy a aj keď ide o škodu, ktorá vznikla pri výkone štátnej správy, ktorá bola prenesená na územnú samosprávu podľa osobitného predpisu.

Podľa § 6 ods.1 zákona č. 514/2003 Z.z. O zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení účinnom do 31.12.2008 uvádza, že ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu.

Podľa §9 ods.1 zákona č. 514/2003 Z.z. O zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení účinnom do 31.12.2008 štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prieťahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb.

Podľa §15 zákona č. 514/2003 Z.z. O zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení účinnom do 31.12.2008 Nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len "žiadosť") s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

Podľa §17 ods.2 zákona č. 514/2003 Z.z. O zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení účinnom do 31.12.2008. V prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

Po vyhodnotení dôkazov súd návrh navrhovateľa v časti priznania náhrady nemajetkovej ujmy priznal v požadovanom rozsahu. Súd mal za to, že navrhovateľ preukázal predložením listinných dôkazov, porušenie práva na spravodlivý proces, ktorý vznikol v dôsledku negatívneho kompetenčnému konfliktu medzi odporcom 1 a odporcom 2 v konaní o vydanie preukazu osobitého označenia vozidla, čím zapríčinili stav právnej neistoty, v ktorej sa nachádzal odporca ako osoba domáhajúca sa rozhodnutia štátneho orgánu. Samotným prerokovaním veci na štátnom orgáne sa právna neistota osoby neodstráni. Až právoplatným rozhodnutím súdu sa vytvára právna istota. Pre splnenie ústavného práva zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy nestačí, aby štátny orgán vec prerokoval. Ústavné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov sa splní až právoplatným rozhodnutím štátneho orgánu, na ktorom sa osoba domáha odstránenia právnej neistoty ohľadom svojich práv domáha (II. ÚS 26/95). V prípade nesprávneho úradného postupu môže ísť o akúkoľvek činnosť spojenú s výkonom právomoci štátneho orgánu, ak pri tomto výkone alebo v súvislosti s ním dôjde k porušeniu pravidiel stanovených právnymi normami pre jeho konanie alebo k porušeniu poriadku, ktorý vyplýva z povahy, funkcie alebo cieľov tejto činnosti. Pre túto formu zodpovednosti je určujúce, že úkony tzv. úradného postupu samy o sebe k vydaniu rozhodnutia nevedú a ak je rozhodnutie vydané, bezprostredne sa v jeho obsahu neprejavia alebo ide o inú nečinnosť orgánu štátu či iné vady v

spôsobe vedenia konania. Porušenie práva na spravodlivý proces, teda na vydanie preskúmateľného rozhodnutia vo veci žiadosti navrhovateľa pritom per analogiam konštatoval aj Krajský súd v Bratislave svojimi rozhodnutiami č. konania 1S/ 89/2005-19, ktorým krajský súd konštatoval, že rozhodnutím Úradu práce sociálnych vecí a rodiny a ani odvolacieho orgánu Ústredia práce sociálnych vecí a rodiny nebola žiadosť navrhovateľa dotknutá, rozsudkom Krajského súdu v Bratislave pod číslom konania 1S/ 62/2007-32 konštatoval nepreskúmateľnosť rozhodnutia Ministerstva vnútra SR a rozsudkom krajského súdu pod č.k. 1S/ 84/2008-17 Krajský súd v Bratislave opäť rozhodnutie Ministerstva Vnútra zrušil pre nezákonnosť a nepreskúmateľnosť. Súd mal za preukázané, že navrhovateľ v konaní o vydanie osobitého označenia vozidla využil všetky možnosti opravných prostriedkov a nezákonnosť rozhodnutí bola konštatovaná Krajským súdom tak na strane odporcu 1, tak na strane odporcu 2, čím súd určil zodpovednosť týchto subjektov za vzniknutú škodu a zaviazal ich na zaplatenie uplatnenej sumy 3000,-€ spoločne a nerozdielne. Navrhovateľ taktiež uplatnil v zmysle § 15 zákona č. 514/2003 Z.z. O zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení účinnom do 31.12.2008 navrhovateľ aj predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody na Ministerstva vnútra SR, ktoré jeho žiadosť postúpilo Ministerstvu práce sociálnych vecí a rodiny. Ohľadom výšky uplatnenej nemajetkovej ujmy mal súd za to, že táto je dôvodná a v danom prípade by nepostačovalo ako zadosťučinenie samotné konštatovanie súdu o porušení práva. V prípade nemajetkovej ujmy slúži návrh navrhovateľa ohľadom sumy nemajetkovej ujmy len ako určenie jej vrchnej hranice, samotné zváženie jej výšky je však na rozhodnutí súdu. Argumentácia odporcov v prvom a druhom rade o možnosti navrhovateľa využívania verejnej dopravy, zastúpením obchodných reťazcov v mieste bydliska navrhovateľa je v tomto prípade irelevantná, vzhľadom na to, že navrhovateľ podľa názoru súdu utrpel ujmu v dôsledku rozhodnutí orgánov spadajúcich pod ich kompetenciu. Vznik nemajetkovej ujmy pritom môže vzniknúť rôznym spôsobom vzhľadom na odlišnú povahu jednotlivých, osobných hodnôt jednotlivca v ich fyzickej a morálnej hodnote, preto sám navrhovateľ o ktorého žiadosti nebolo štyri roky rozhodnuté sa mohol cítiť byť obmedzený na svojom práve používať svoje motorové vozidlo. Odporcovia v prvom ani v druhom rade nikdy nespochybnili vo svojich rozhodnutiach (vždy zrušených Krajským súdom v Bratislave) samotný nárok navrhovateľa na vydanie osobitého označenia vozidla, čím ho priviedli do stavu neistoty trvajúcej štyri roky, čo súd popri veku navrhovateľa považuje za dôvod hodný osobitého zreteľa pri rozhodovaní o výške nemajetkovej ujmy. Navrhovateľ sa cítil byť obmedzený vo svojom práve využívať svoje auto či pri cestách do obchodov a opravovní alebo dlhších cestách, argumentácia odporcov 1,2 že navrhovateľ nebol nútený pri nákupoch a cestách využívať svoje motorové vozidlo je absolútne irelevantnou vzhľadom na to, že ide o navrhovateľovo právo a nie povinnosť a ten nie je povinný nakupovať v mieste bydliska. Námietky navrhovateľov 1,2, ohľadom výskytu toaliet v nákupných strediskách alebo voľných parkovacích miestach v ich blízkosti súd vyhodnotil ako námietky netýkajúce sa predmetu sporu, rovnako ako námietka odporcu v druhom rade o tom, že navrhovateľ nebol počas doby pojednávania nútený ani raz počas trvania pojednávania nútený opustiť pojednávaciu miestnosť za účelom návštevy toalety, je zásahom do vážnosti osoby navrhovateľa, nie však námietkou týkajúcou sa prejednávanej veci.

Súd návrh navrhovateľa v časti náhrady škody zamietol v plnej výške, nakoľko navrhovateľ v tejto časti neuniesol dôkazné bremeno a výšku vzniknutej škody pri využívaní taxislužby ani úhrady za natankovaný benzín synovcovi nepreukázal doložením žiadneho účtovného dokladu.

Súd navrhovateľovi taktiež zamietol návrh na uplatnený úrok z omeškania ktorý žaloval, nakoľko úroky z omeškania sú zákonom spojované so záväzkovým právom. Právny vzťah medzi pôvodcom neoprávneného zásahu do osobnostných práv fyzickej osoby a poškodeným predpokladá jeho právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, no toto právo nie je právom na plnenie teda pohľadávkou, nakoľko v tomto prípade nejde o plnenie peňažného dlhu podľa § 488 Občianskeho zákonníka.

Súd žiadnemu účastníkovi právo na náhradu trov konania nepriznal, nakoľko si tieto žiaden z účastníkov neuplatnil.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na tunajšom súde, písomne, v troch vyhotoveniach, odvolanie musí obsahovať náležitosti upravené v § 205 OSP.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Zákona č. 233/1995 Z. z. o exekútoroch a exekučnej činnosti v platnom znení.